

Ældste Walter F. González
De Halvfjerds' Præsidium

Kristi tilhængere

Kristi tilhængere spejler deres tilværelse i Frelseren for at vandre i lyset.

Sidste år i oktober fulgtes min hustru og jeg med ældste Neil L. Andersen og hans hustru i forbindelse med det første spadestik til et nyt tempel i Córdoba i Argentina. Efter sædvane efterfulgtes ceremonien af en pressekonference. En journalist, der ikke var medlem af vores kirke, bemærkede, at hun havde lagt mærke til, hvor godt mændene behandlede deres hustru. Så spurgte hun helt uventet: »Er det ægte eller fiktivt?« Jeg er sikker på, at hun så og fornemmede, at der var noget anderledes blandt vore medlemmer. Hun fornemmede måske vore medlemmers ønske om at følge Kristus. Medlemmer overalt i verden har et sådant ønske. Samtidig er der millioner, som ikke er medlemmer af Kirken, som også har et ønske om at følge ham.

For nylig blev min hustru og jeg imponerede over de mennesker, vi mødte i Ghana og Nigeria. De fleste var ikke medlemmer af vores kirke. Vi var glade for at se deres ønske om at følge Kristus, som gav sig udtryk i mange af deres samtaler i deres huse, på deres biler, på deres mure og på deres reklametavler. Vi har aldrig før set så mange kristne kirker ved siden af hinanden.

Som sidste dages hellige er det vores pligt at indbyde millioner

som disse til at komme og se det, vores kirke kan tilføje til det gode, de allerede har. Hvem som helst fra ethvert kontinent, himmelstrøg eller kultur kan vide for sig selv, at profeten Joseph Smith så Faderen og Sønnen i et syn. Man kan vide, at himmelske sendebud gengav præstedømmet, og at Mormons Bog er endnu et vidnesbyrd om Jesus Kristus. Med Herrens ord til Enok: »Retfærdighed [er blevet sendt] ned fra himlen; og sandhed [er blevet sendt] frem af jorden for at vidne om [Faderens] Enbårne.«¹

Frelseren har lovet: »Den, der følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys.«² Kristi tilhængere spejler deres tilværelse i Frelseren for at vandre i lyset. To karaktertræk kan hjælpe os med at erkende, i hvor høj grad vi følger ham. For det første er Kristi tilhængere kærlige mennesker. For det andet indgår og holder Kristi tilhængere pagter.

Det første karaktertræk med at have kærlighed er sandsynligvis noget, som journalisten i Córdoba lagde mærke til blandt vore kirkemedlemmer. Vi følger Kristus, fordi vi elsker ham. Når vi følger Forløseren af kærlighed, følger vi hans eget eksempel. Gennem kærlighed var Frelseren lydige mod Faderens vilje under alle forhold. Vor Frelser var lydige, selv når det betød

stor fysisk og følelsesmæssig smerte. Selv da det betød, at han blev pisket og hånet, selv da det betød, at hans fjender ville torturere ham, mens hans venner forlod ham. Det sonoffer, som er enestående for Frelserens mission, er det største udtryk for kærlighed nogensinde. »Han blev straffet, for at vi kunne få fred, ved hans sår blev vi helbredt.«³

Som Kristus i alle forhold fulgte Faderen, bør vi følge hans Søn. Hvis vi gør det, er det uden betydning, hvilken slags forfølgelse, lidelse, sorg eller »torn i kødet«⁴ vi oplever. Vi er ikke alene. Kristus vil hjælpe os. Hans milde barmhjertighed vil i alle forhold gøre os mægtige.⁵

At følge Kristus kan kræve at forlade meget af det, vi holder af, som moabitten Ruth gjorde. Som nyomvendt efterlod hun alt bag sig for at efterleve sin religion af kærlighed til Gud og til Naomi.⁶

Det kan også være at modstå modgang og fristelse. Josef blev i sin ungdom solgt til slaveri. Han blev ført væk fra alt, hvad han elskede. Senere blev han fristet til at bryde kyskhedsloven. Han modstod fristelsen og sagde: »Hvordan skulle jeg så kunne gøre noget så ondt og synde mod Gud?«⁷ Hans kærlighed til Gud var større end nogen modgang eller fristelse.

I dag har vi mange nutidige eksempler på Ruth og Josef over hele verden. Da bror Jimmy Olvera fra Guayaquil i Ecuador modtog sin missionskaldelse, havde hans familie store problemer. Den dag, han rejste, fik han at vide, at hvis han gik ud af døren, ville han miste sin familie. Med et sønderknust hjerte gik han ud af døren. Mens han var på mission, skrev hans mor til ham og bad ham om at blive ude længere, fordi de modtog så mange velsignelser. I dag tjener bror Olvera som stavspatriark.

Når vi virkelig elsker Kristus, får vi den nødvendige styrke til at følge ham. Herren selv viste dette, da han tre gange spurgte Peter: »Elsker du mig?« Da Peter bekræftede, at han elskede ham, fortalte Herren Peter om kommende vanskeligheder. Derefter kom kaldet: »Følg mig.« Frelserens spørgsmål til Peter kan også stilles til os: »Elsker du mig?« efterfulgt af kaldet om at handle: »Følg mig.«⁸

Kærlighed er en stærk kraft i vores hjerte i vores bestræbelse på at være

lydig. Kærlighed til vor Frelser inspirerer os til at holde hans befalinger. Kærlighed til en mor, far eller ægtefælle kan også inspirere vores lydighed mod evangeliets principper. Den måde, hvorpå vi behandler andre, afspejler i hvor høj grad vi følger vor Frelser med hensyn til at elske hinanden.⁹ Vi viser vores kærlighed til ham, når vi stopper op for at hjælpe andre, når vi er »fuldkommen ærlige og retsindige i alt,«¹⁰ og når vi indgår og holder pagter.

Det andet karaktertræk, som Kristi tilhængere har, er at indgå og holde pagter, som han gjorde. Moroni påpegede, at »udgydelsen af Kristi blod ... er i Faderens pagt til jeres synders forladelse, så I bliver hellige, uden plet.«¹¹

Profeten Joseph Smith har sagt, at selv før dannelsen af denne jord blev der indgået pagter i himlen.¹² Fordums profeter og patriarker indgik pagter.

Frelseren selv viste eksemplet. Han blev døbt af én med den rette myndighed for at opfylde al retfærdighed. Frelseren vidnede ved sin dåb over for Faderen om, at han ville være lydige og holde alle Faderens befalinger.¹³ Ligesom i fordums tid følger vi også Kristus og indgår pagter gennem præstedømmets ordinancer.

At indgå pagter er noget, som millioner, der ikke tilhører vores kirke, kan føje til de meget gode ting, som de allerede har. At indgå pagter er et udtryk for kærlighed. Det er en måde at sige til ham: »Ja, jeg vil følge dig, fordi jeg elsker dig.«

Pagter omfatter løfter om »evigt liv.«¹⁴ Alting vil virke sammen til gavn for os, hvis vi erindrer vore pagter.¹⁵ De skal indgås og holdes, for at vi fuldt ud kan modtage de løfter, de giver. Kærlighed til Frelseren og ihukommelse af vore pagter hjælper os til at holde dem. Deltagelse i nadveren er én måde at ihukomme dem på.¹⁶ En anden måde er at komme ofte i templet. Jeg husker et ungt ægtepar i Sydamerika, som ønskede at blive separeret, fordi de ikke kunne komme ud af det med hinanden. En præstedømmeleder rådede dem til at tage til templet og især bemærke ordene og løfterne i de pagter, der blev indgået der. Det gjorde de, og det reddede deres ægteskab. Kraften i vore pagter er større end nogen udfordring, vi møder.

Til de medlemmer, der ikke er aktive i evangeliet: Kom tilbage.

Mærk velsignelsen ved at ihukomme og forny pagterne gennem deltagelse i nadveren og tempelbesøg. Når I gør det, er det et udtryk for kærlighed og viser villighed til at være Kristi sande tilhængere. Det gør jer egnede til at modtage alle de lovede velsignelser.

Til de, der ikke er medlemmer af vores kirke, opfordrer jeg til at udøve tro, omvende jer og gøre jer egnede til at tage imod dåbspagten i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Ved at gøre det, viser I jeres kærlighed til vor himmelske Fader og jeres villighed til at følge Kristus.

Jeg bærer vidnesbyrd om, at vi er lykkeligere, når vi følger lærdommene i Jesu Kristi evangelium. Når vi stræber efter at følge ham, kommer himlens velsignelser til os. Jeg ved, at hans løfter bliver opfyldt, når vi indgår og holder pagter og bliver Kristi sande tilhængere. Jeg vidner om hans store kærlighed til os hver især, og det gør jeg i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Moses 7:62.
2. Joh 8:12.
3. Es 53:5.
4. 2 Kor 12:7.
5. Se 1 Ne 1:20.
6. Se Ruth 1:16.
7. Se 1 Mos 39:7-9.
8. Se Joh 21:15-19.
9. Se Joh 13:35.
10. Alma 27:27.
11. Moro 10:33.
12. Se *Kirkens præsidenteres lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 43; se også Spencer W. Kimball, »Be Ye Therefore Perfect«, foredrag på Salt Lake Institute of Religion, 10. jan. 1975: »Vi aflagde løfter, højtidelige løfter, i himlen, før vi kom til denne verden ... Vi har indgået pagter. Vi indgik dem, før vi accepterede vore vilkår her på jorden.«
13. Se 2 Ne 31:5-7.
14. Abr 2:11. Se også John A. Widtsoe, »Temple Worship«, foredrag, Assembly Hall, Salt Lake City, 12. okt. 1920, s. 10: »Pagten giver liv til sandhed og muliggør velsignelserne, der belønner alle dem, der bruger deres viden på passende vis.«
15. Se L&P 90:24.
16. Se fx 3 Ne 18:7-11.

Ældste Kent F. Richards
De Halvfjerds

Forsoningen kan helbrede al smerte

Vores store personlige udfordring her på jorden er at blive »en hellig ved Herren Jesu Kristi forsoning«.

Som kirurg konstaterede jeg, at emnet smerte fyldte en betydelig del af min arbejdstid. Af nødvendighed påførte jeg kirurgisk smerte næsten dagligt – og derefter brugte jeg en stor del af min indsats på at kontrollere og lindre den.

Jeg har overvejet smertens formål. Ingen af os er fritaget for at gennemgå smerte. Jeg har set mennesker håndtere den meget forskelligt. Nogle vender sig fra Gud i vrede, og andre tillader deres lidelser at bringe dem tættere til Gud.

Jeg har ligesom jer oplevet smerte. Smerte er en målestok for helbredelsesprocessen. Den lærer os ofte tålmodighed. Måske er det derfor, vi bruger ordet *patient*, når vi henviser til de syge (red. tålmodighed hedder *patience* på engelsk).

Ældste Orson F. Whitney har skrevet: »Ingen smerte, som vi lider, ingen prøvelse, som vi bliver udsat for, er spildt. Det bidrager til vores uddannelse, til udviklingen af egenskaber som tålmodighed, tro, mod og ydmyghed. Det er ved sorg og smerte, slid og trængsel, at vi tilegner os den uddannelse, vi kommer her for at få.«¹

Ældste Robert D. Hales sagde:

»Smerte gør én så ydmyg, at man får mulighed for at gøre sig overvejelser. Det er en oplevelse, som jeg er taknemlig for at have fået ...

Jeg fandt ud af, at den fysiske smerte og kroppens heling efter en større operation meget påfaldende svarer til den åndelige smerte og sjælens heling i omvendelsesprocessen.«²

Mange af vore lidelser er vi ikke nødvendigvis selv skyld i. Uventede begivenheder, modstridende eller skuffende omstændigheder, forstyrrende sygdomme og selv død omgiver os og trænger ind i vores jordiske tilværelse. Derudover kan vi lide som følge af andres handlinger.³ Lehi bemærkede at Jakob havde »lidt ... megen sorg på grund af [sine] brøders voldsomhed«. Modgang er en del af vor himmelske Faders plan for lykke. Vi kommer alle ud for nok til at gøre os bekendt med vor Faders kærlighed og vores behov for Frelserens hjælp.

Frelseren er ikke en tavs tilskuer. Han er personligt og uendeligt bekendt med den smerte, vi står overfor.

»Han lider alle menneskers smerter, ja, hver eneste levende skabnings smerter, både mænds, kvinders og børns.«⁵